

Ljubljanski Zvon

Leposloven in znanstven list.

Štev. 8. V Ljubljani, dne 1. velikega srpana 1896. Leto XVI.

Smrti.

Mogočno žezlo roka tvoja vlada . . .
Obseg mu krog je širnega sveta,
V nič človek pred ukazom tvojim pada,
Vsemožna vladarica brez srcá.
Ime že tvoje s strahom nas navdaja,
Da kri nemirna v žilah nam zastaja . . .
Boji se srečnik tajnostnih domov,
Kjer strogost neizprosna tvoja vlada,
Obraz zbledi njegov,
Če čuje le o tebi iznenada.
A koprni po tebi, komur trnje čas samó
Na pot življenja vsiplje,
Da srce mu težkó
Strahu in боли vtriplje —
Kako bi duša mu vzkipela,
Ko smrt ga z mrzlo bi roko objela!
A ti caruješ . . . volja naj se ti zgodi,
Pa vendar se smiluj ljudi . . .
Oh, prizanašaj srečnikom na sveti,
Trpinom daj umreti!
Po dnevu zadnjem jaz ne koprnim
Pa tudi se ga ne bojim,
A čuj, kaj duša moja prosi:
Ko vzorov mojih žar zbledi,
Ki mi zlatí življenja dni,
Tedaj me, smrt, pokosi!

T. Doksov.

